

Αθήνα: 15.1.2016

Αριθμ.πρωτ:13551/30.11.2015

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
Αγίου Κωνσταντίνου 16,102 41 Αθήνα

Ατομική Γνωμοδότηση υπ αριθμ. 3/2016

ΓΝΩΜΟΔΟΤΟΥΣΑ: Σοφία Αναγνώστου-Παναχράντου Πάρεδρος Νομικού Συμβουλίου
του Κράτους

Αριθμός Ερωτήματος: το υπ αριθμ πρωτ Γ30/227/11-12-2015 ερώτημα του
Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.Δ/νση Διοικητικού Προσωπικού
.Τμήμα Κατάστασης Προσωπικού.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται : Εάν το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δύναται να κάνει δεκτή
αίτηση παραίτησης της υπαλλήλου του Ιδρύματος Τ.Δ., κατά της οποίας έχει ασκηθεί
ποινική δίωξη η οποία εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 148 παρ. 2,σε συνδυασμό
προς αυτές του άρθρου 8 του Ν. 3528/07 (Υ.Κ), καθόσον η σχετική δικογραφία που
αφορά την ποινική δίωξη διαβιβάσθηκε στις 21-09-2012 στον Ανακριτή Ναυπλίου *για
τη διενέργεια κύριας ανάκρισης, όπου και εκκρεμεί.*

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ.

Το ιστορικό το οποίο τέθηκε υπόψη μας από την ερωτώσα Υπηρεσία έχει ως εξής:

« Η υπάλληλος του Ιδρύματος Τ. Δ, υπέβαλε στην υπηρεσία μας τις υπ' αριθ. 3036/20-092012, 2305/06-10-2014 και 854/07-05-2015 αιτήσεις παραίτησης, πλην όμως εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 148 παρ. 2.

Για το λόγο αυτό, η Δ/νσή μας με τα υπ' αριθμ. Φ00/24302/25-09-2012, Φ00/24302/13-10-2014 και Φ00/24302/08-05-2015 έγγραφά της, γνώρισε στην αιτούσα ότι η παραίτησή της δεν μπορεί να γίνει δεκτή, καθόσον εκκρεμεί σε βάρος της ποινική δίωξη για απιστία σε βάρος του δημοσίου.

Επίσης με την από 19/10/2015 αίτησή της ζητάει από την Υπηρεσία μας να προβεί σε γνωμοδότηση για την έγκριση της παραιτήσεως της.

Αναλυτικά η περίπτωση της ανωτέρω υπαλλήλου έχει ως εξής:

Η εν λόγω υπάλληλος διορίστηκε στο Τ.Ε.Β.Ε με σύμβαση Ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου την 19/2/1981 και ανέλαβε υπηρεσία στις 10-03-1981. Στις 26/08/85 διορίστηκε ως μόνιμη υπάλληλος με την ειδικότητα ΜΕ Επιμελητών Εισπράξεων. Με την Φ21/6090/24-12-1999 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετατάχθηκε από το ΤΕΒΕ στο ΙΚΑ και με την υπ.αριθμ. Ρ33/4/2000 απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ ΕΤΑΜ τοποθετήθηκε στο ΙΚΑ ΕΤΑΜ Κρανιδίου. Ανήκει στον κλάδο ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων με βαθμό Β'.

Επιπροσθέτως όσον αφορά την Πειθαρχική δίωξη: Με το υπ' αριθ. πρωτ. Γ17/44/06-07-2012 παραπεμπτήριο έγγραφο του Διοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, παραπέμφθηκε ενώπιον του Α' Πειθαρχικού Συμβουλίου Υπαλλήλων ΙΚΑ- ΕΤΑΜ για τα πειθαρχικά παραπτώματα, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 106, 107 §1 εδ. β & στ του Ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του Ν.4057/2012.

Στη συνέχεια, με την υπ' αριθ. 44/Συν.9η/31-07-2014 απόφαση του Α' Πειθαρχικού Συμβουλίου Υπαλλήλων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, της επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές δύο (2) μηνών, για τα πειθαρχικά παραπτώματα, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 106 και 109 παρ. 1, παρ. 2 περ. δ του Ν.3528/2007, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του Ν.4057/2012, την οποία και εκτελεί (σχετ. το με αριθμ.. πρωτ. Γ10/270/30-04-2015 έγγραφο του Τμήματος Πειθαρχικού). Εκκρεμεί η ενημέρωση της

Υπηρεσίας περί της άσκησης ή μη του ενδίκου μέσου της προσφυγής εκ μέρους της υπαλλήλου κατά της ως άνω απόφασης.

Όσον αφορά την Ποινική δίωξη: Από ποινικής απόψεως, έχει ασκηθεί σε βάρος της ποινική δίωξη για απιστία σε βάρος του Δημοσίου κατ' εξακολούθηση, απιστία κατ' εξακολούθηση άνω των 120.000 ευρώ, ψευδή βεβαίωση υπαλλήλου κατ' εξακολούθηση με σκοπό να προσπορίσει όφελος άνω των 120.000 ευρώ και για ηθική αυτουργία σε απιστία σε βάρος του Δημοσίου (σχετ. το με αριθ. πρωτ. 3033/21-09-2012 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ναυπλίου), ενώ η σχετική δικογραφία (ΑΒΜ: ΕΙ2/253) διαβιβάσθηκε στις 21-09-2012 στον κ. Ανακριτή Ναυπλίου για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης, όπου και εκκρεμεί.»

II. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι κρίσιμες διατάξεις που αποτελούν και το νομικό πλαίσιο της υπόθεσης είναι οι ακόλουθες:

Α). Στο άρθρο 148 του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007, (ΦΕΚ Α* 26), εν αναφορά προς το θέμα της παραιτήσεως δημοσίων υπαλλήλων ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Η παραίτηση αποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται εγγράφως. Αίρεση, άρως ή προθεσμία στην αίτηση παραίτησης θεωρούνται ότι δεν έχουν γραφεί.
2. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ.α' της παρ.1 του άρθρου 8 ή για κακούργημα ή πειθαρχική δίωξη ενώπιον του υπηρεσιακού συμβουλίου για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της παραίτησής και πριν την αποδοχή της.

Στην περίπτωση άσκησης πειθαρχικής δίωξης μετά την υποβολή αίτησης παραίτησης, εφόσον η πειθαρχική υπόθεση δεν εκδικασθεί σε πρώτο βαθμό εντός έξι(6) μηνών, ο υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει νέα αίτηση παραίτησης κατά τους όρους του παρόντος άρθρου».

Β) .Επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ανωτέρω νόμου: «) Δεν διορίζονται υπάλληλοι: α) Όσοι καταδικάσθηκαν για κακούργημα και σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση (κοινή και στην υπηρεσία), απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία περί την υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, καθ' υποτροπή συκοφαντική δυσφήμιση, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, β) Οι υπόδικοι που έχουν παραπεμφθεί με τελεσίδικο βούλευμα για κακούργημα ή για πλημμέλημα της περίπτωσης α', έστω και αν το αδίκημα έχει παραγραφεί, γ) Όσοι, λόγω καταδίκης, έχουν στερηθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα και για όσο χρόνο διαρκεί η στέρηση αυτή, δ) Όσοι τελούν υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) και υπό τις δύο αυτές καταστάσεις».

Γ). Στο άρθρο 103 –Αυτοδίκαιη αργία-του ανωτέρω νόμου όπως είχε τροποποιηθεί με σειρά διατάξεων και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 παρ.2 Ν.4325/2015,ΦΕΚ Α 47/11.5.2015.,ορίζεται :

1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία::

α) Ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία, ύστερα από ένταλμα προσωρινής κράτησης ή δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε με εγγύηση.

β) Ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η ποινή της οριστικής παύσης. Η αργία αρχίζει από την κοινοποίηση της πειθαρχικής απόφασης και λήγει την τελευταία ημέρα της προθεσμίας άσκησης προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή την ημέρα που δημοσιεύθηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφόσον έχει ασκηθεί προσφυγή.

γ) Ο εκπαιδευτικός ή υπάλληλος που υπηρετεί σε σχολείο, σε βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή για οποιοδήποτε έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.

2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδίκαια στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία. 3. Η διαπιστωτική πράξη θέσης σε αργία ή επανόδου εκδίδεται από το αρμόδιο για το διορισμό όργανο.»

Δ) Στο ισχύον Σύνταγμα 1975/1986/2001 στο μεν άρθρο 5 παρ.1. εν αναφορά με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και την οικονομική ελευθερία ορίζεται ότι:

«1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητα του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη-»,

στο δε άρθρο 25 παρ. 1 και εν αναφορά προς τους περιορισμούς των δικαιωμάτων που προστατεύονται από το Σύνταγμα ορίζεται ότι:

«1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

Ε). Στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και εν αναφορά προς τον χρόνο εκδίκασεως των υποθέσεων στα δικαστήρια, ορίζεται,μεταξύ άλλων, ότι:

«1. Παν πρόσωπο έχει δικαίωμά όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερόληπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση επί του βάσιμου πόσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. 2. Παν πρόσωπο κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του».

ΣΤ). Τέλος,στο άρθρο 308 παρ 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ,(όπως η παρ .αυτή αντικατεστάθη με το άρθρο 15 παρ 1 του Ν 3904/2010),ορίζεται:

«Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για το σκοπόν αυτόν τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία

ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο μήνες ή εάν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικό ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Στα εγκλήματα που προβλέπονται από το άρθρο 1 του ν. 1608/1950 η περάτωση της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών με βούλευμα. Για το σκοπόν αυτόν η δικογραφία διαβιβάζεται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι η ανάκριση δεν χρειάζεται συμπλήρωση, μέσα σε δύο μήνες ή εάν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει μέσα σε τρεις μήνες την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο εφετών, το οποίο αποφαινεται αμετακλήτως είτε να μην γίνει κατηγορία είτε εκδίδοντας παραπεμπτικό βούλευμα, ακόμη και για τα συναφή πλημμελήματα ή κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των τελευταίων ή εάν γι' αυτό προβλέπεται διαφορετικός τρόπος περάτωσης της ανάκρισης και όταν από την έρευνα της ουσίας της υπόθεσης κρίνει ότι δεν θεμελιώνεται προβλεπόμενο από το άρθρο 1 του ν. 1608/1950 έγκλημα.»

III ANALYSE ERMHNEIA TΩN ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 148 παρ. 2 του Υ.Κ. (Ν.3528/2007) προκύπτει ότι:

- 1.** Χαρακτηριστικό της ειδικής εννόμου σχέσεως που συνδέει τον δημόσιο υπάλληλο με το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου είναι και ο προαιρετικός της χαρακτήρας - η θεμελίωση της δηλαδή στην καταφατική βούληση του προσώπου - που επιτρέπει την λύση της κατόπιν δηλώσεως του υπαλλήλου. Στο δικαίωμα του υπαλλήλου να αποχωρήσει από την υπηρεσία είναι δυνατόν να τεθούν περιορισμοί (Σπηλιωτόπουλος - Χρυσανθάκης; «Βασικοί Θεσμοί Δημοσιοϋπαλληλικού Δικαίου» έκδοση π. 12 και 175).
- 2.** Με την π. 1 του άρ. 5 του Σ. προστατεύεται (ως στοιχείον της προσωπικότητας του ατόμου και του δικαιώματος ελευθέρας αναπτύξεώς της) και η επαγγελματική ελευθερία, δηλ. η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος, χωρίς όμως ως εκ

τούτου να εμποδίζεται η νομοθετική εξουσία να προβαίνει σε ρυθμίσεις και να τάσσει όρους και προϋποθέσεις ή να επιβάλλε περιορισμούς εις την επιλογήν και την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος εφ' όσον οι περιορισμοί προβλέπονται στον νόμο, επιδιώκουν κατά τρόπον αντικειμενικό την επίτευξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος και είναι αναγκαίοι και πρόσφοροι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ανταποκρίνονται δηλαδή, κατ' όρ. 25 (παρ. 1) του Σ., προς την αρχήν της αναλογικότητας (Ολ. Σ.τ.Ε. 2991/2005, 3828/1997, 413/1993 κ.ά.).

3. Ο προβλεπόμενος από τον νόμο περιορισμός του δικαιώματος παραιτήσεως των υπαλλήλων κατά των οποίων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη επιδιώκει σκοπόν δημοσίου συμφέροντος, δηλ. την αποτροπήν αποφυγής α) πειθαρχικής ποινής ή β) άλλων συνεπειών που μια αμετάκλητη ποινική καταδίκη συνεπάγεται στην υπηρεσιακή κατάσταση τού (φέροντας την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου) διωκομένου, διασφαλιζομένης τοιουτοτρόπως της σταθερότητας και της νομιμότητας της λειτουργίας της δημοσίας διοικήσεως. Οι σχετικές διατάξεις όμως, ερμηνευμένες σύμφωνα με 1) τα άρθρ. 2 (π. 1) και 5 (π. 1) του Σ. (για τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας) και 2) την αρχήν της αναλογικότητας έχουν όριον το χρονικό εκείνο σημείο πέραν του οποίου η κατά τις περιπτώσεις υπέρμετρος καθυστέρηση εκδόσεως αμετακλήτου δικαστικής αποφάσεως και η συνακόλουθος υποχρέωση παραμονής του υπαλλήλου στην υπηρεσία, παρά τη θέληση του, θα συνιστά ουσιώδη περιορισμό των άνωθι συνταγματικών δικαιωμάτων και αρχών. Εφ' όσον επομένως διαπιστωθή σημαντική παράτασης της εκκρεμοδικίας η Διοίκησης οφείλει να αποφανθή αιτιολογημένως επί της αιτήσεως του υπαλλήλου και, αν διαπιστώσει υπέρβαση του ανωτέρω ορίου, υποχρεούται να δέχθή, την παραίτηση του (Δ.Εφ.ΑΘ. 145/2010: «νόμος»). Επομένως πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση η διάταξη του Υ.Κ. κατά την οποίαν αν εκκρεμεί κατά του αιτούντος ποινική δίωξη θεωρείται ως μη υποβληθείσα η αίτησις παραιτήσεως α) είναι εφαρμοστέα και β) αν εξυπηρετεί κάποιον σκοπόν εις περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι εκ του νόμου δυνατή και επιβεβλημένη η λύσις της υπαλληλικής σχέσεως εξ άλλου λόγου όπως π.χ. κατ' εφαρμογήν των άρθρων 152, 155 Υ.Κ. (λόγω συμπληρώσεως της απαιτουμένης ηλικίας και του συνταξίμου χρόνου) και περαιτέρω

αν ανταποκρίνεται, μετά συνεκτίμησιν όλων των δεδομένων, εις την αρχή της αναλογικότητας (ad hoc Ν.Σ.Κ. / Ολ. 37/2008).

4. Από τις ανωτέρω διατάξεις των άρ. 8 (π. 1 περ. α') και 148 του ισχύοντος Υ.Κ. συνάγεται ότι, καίτοι η παραίτηση (δήλωση βουλήσεως περί αποχωρήσεως) δημοσίου υπαλλήλου αποτελεί δικαίωμα υποβαλλόμενον πάντοτε εγγράφως και χωρίς προσθέτους ορισμούς (δηλ. αίρεση, όρο, προθεσμία) οι οποίοι, άλλωστε, θεωρούνται ως μη γεγραμμένοι (Τάχος - Συμεωνίδης: Ερμην. Υπαλ. Κώδικα έκδοση 2007 κεφ. Β' υπό άρ. 148 σ. 1536, Ν.Σ.Κ. 564/2008, 45/2010, 201/2012), εν τούτοις σε ορισμένες περιπτώσεις η παραίτηση αυτή θεωρείται, κατά πλάσμα του νόμου, ως μη υποβληθείσα, όπως: i. Αν κατά την υποβολήν της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα του άρθρ. 8 π. 1 ή κακούργημα, ü. Αν εκκρεμεί πειθαρχική δίωξη ενώπιον του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου για παράπτωμα που επισύρει την ποινήν της οριστικής παύσεως. iii. Αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί εντός δύο μηνών από της υποβολής της παραιτήσεως και προ της αποδοχής της [Ν.Σ.Κ. 37/2008 (Ολ.), 426/2011, 11/2012, 21/2013]. Ειδικότερα κατ' εφαρμογή των - ταυτοσήμων προς τις ως άνω ισχύουσες - προγενεστέρων διατάξεων των διαδοχικώς προϊσχυσάντων υπαλληλικών κωδίκων και ιδίως του άρ. 149 π. 2 του κυρωθέντος με τον ν. 2683/1999 Υ.Κ., η υπό του υπαλλήλου παραίτηση από την υπηρεσία ουδεμιάν επάγεται έννομον συνέπειαν εις την υπηρεσιακή του κατάσταση ούτε δημιουργεί υποχρέωση της Διοικήσεως αν η σχετική αίτησις υποβληθή ενώ συντρέχει έστω και μία από τις ως άνω περιπτώσεις (Σ.τ.Ε. 2428/2005, 2345/2006, 2898/2006, Ν.Σ.Κ. 334/2006, 201/2012 κ.ά.). Μόνον για την περίπτωση ασκήσεως πειθαρχικής διώξεως μετά την υποβολήν της παραιτήσεως προβλέπεται από τον νόμον ανώτατον όριον διατηρήσεως της εκκρεμότητος, δηλ. τάσσεται περιορισμός εκδικάσεώς της εντός έξ (6) μηνών με συνέπεια, στην αντίθετη περίπτωση - δηλ. παρόδου της εξαμήνου προθεσμίας - να δικαιούται ο υπάλληλος να υποβάλη νέα αίτηση παραιτήσεως, ενώ για τις ανωτέρω λοιπές περιπτώσεις δεν τίθεται χρονικός περιορισμός [Ν.Σ.Κ. 37/2008 (Ολ.), 426/2011, 11/2012, 21/2013]. Όμως, αν και εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι δεν υπάρχει χρονικός περιορισμός ως προς την περάτωση της ποινικής διώξεως που έχει ασκηθεί πριν από την υποβολή της παραιτήσεως του δημοσίου υπαλλήλου, παρά ταύτα είναι δυνατόν να δικαιολογηθεί η διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως να

προβαίνει σε εξέταση αιτήσεων παραιτήσεως υπαλλήλων κατά των οποίων εκκρεμεί ποινική δίωξη και σε αποδοχή τούτων, εκτιμωμένων των ειδικότερων συνθηκών εκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως, υπό το φως της ως άνω ερμηνείας των διατάξεων των άρ. 5 και 25 του Σ. και 6 της Ε.Σ.Δ.Α. [Ν.Σ.Κ. 37/2008 (Ολ.), 426/2011, 11/2012, 21/2013 κ.ά.]. Ο υπό το φως του άρ. 6 της Ε.Σ.Δ.Α. ερμηνευθείς εύλογος χρόνος διάρκειας της ποινικής διαδικασίας εκτιμάται σναλόγως των περιστάσεων, της πολυπλοκότητας εκάστης υποθέσεως και της συμπεριφοράς των προσφευγόντων και των αρμοδίων αρχών (Ν.Σ.Κ. 297/2013 με παραπομπές στη νλγία του Ε.Δ.Δ.Α.).

5. Ο όρος «εκκρεμής ποινική δίκη» εμπεριέχει την έγερση της ποινικής διώξεως κατά συγκεκριμένου προσώπου από τον αρμόδιο εισαγγελέα κατ' άρθρ. 43 Κ.Ποιν.Δ., ήτοι *in personam* και ουχί *in rem* (Ν.Σ.Κ. 352/2003, 297/2013), που συνεπάγεται την εκκρεμοδικία, η οποία υφίσταται - κατά την έννοιαν του άρθρ. 148 π. 2 του Υ.Κ. - μέχρι τής α) δημοσιεύσεως (καταδικαστικής ή αθωωτικής) αποφάσεως του ποινικού δικαστηρίου αν κατ' αυτής δεν επιτρέπεται η άσκησης ενδίκων μέσων ή β) χρονοημερομηνίας κατά την οποίαν η ποινική απόφασης καθίσταται αμετάκλητος κατ' άρ. 546 π. 2 Κ.Ποιν.Δ. (Ν.Σ.Κ. 2975. /2013 με παραπομπές στη νλγία).

IV. ΥΠΑΓΩΓΗ – ΠΟΡΙΣΜΑ

1).Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το δοθέν από την ερωτώσα Υπηρεσία πραγματικό του ερωτήματος, η υπάλληλος του Ιδρύματος Τ.Δ. ,παραπέμφθηκε με το υπ' αριθ. πρωτ. Γ17/44/06-07-2012 παραπεμπτήριο έγγραφο του Διοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώπιον του Α' Πειθαρχικού Συμβουλίου Υπαλλήλων ΙΚΑ- ΕΤΑΜ για πειθαρχικά παραπτώματα, των άρθρων 106, 107 §1 εδ. β & στ του Ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του Ν.4057/2012.

Στη συνέχεια, με την υπ' αριθ. 44/Συν.9η/31-07-2014 απόφαση του Α' Πειθαρχικού Συμβουλίου Υπαλλήλων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, της επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές δύο (2) μηνών, την οποία και εκτελεί.

Εν συνεχεία ασκήθηκε σε βάρος της ποινική δίωξη για απιστία σε βάρος του Δημοσίου κατ' εξακολούθηση, απιστία κατ' εξακολούθηση άνω των 120.000 ευρώ,

ψευδή βεβαίωση υπαλλήλου κατ' εξακολούθηση με σκοπό να προσπορίσει όφελος άνω των 120.000 ευρώ και για ηθική αυτουργία σε απιστία σε βάρος του Δημοσίου

Η ανωτέρω υπάλληλος, υπέβαλε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις υπ' αριθμ. 3036/20-09-2012, και 2305/06-10-2014 και 854/07/05/2015 αιτήσεις παραίτησης, ενώ η ποινική διαδικασία εκκρεμεί από την **21-9-2012**, όταν η σχετική δικογραφία διαβιβάσθηκε στον Ανακριτή Ναυπλίου ,για την διενέργεια κύριας ανάκρισης ,όπου και εκκρεμεί,χωρίς να έχει μέχρι τώρα εκδικασθεί η υπόθεση της σε πρώτο βαθμό και χωρίς μέχρι σήμερα να έχει κληθεί από τον πιο πάνω Ειδικό Ανακριτή για κατάθεση. Ο χρόνος περαιώσεως της πιο πάνω ποινικής υπόθεσης, αν φθάσει στο ακροατήριο ή , αν ασκηθούν ένδικα μέσα είτε εκ μέρους της υπαλλήλου, σε περίπτωση καταδίκης της, είτε εκ μέρους της εισαγγελικής αρχής, σε περίπτωση απαλλαγής του, δεν μπορεί να προσδιορισθεί.

2). Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το μεγάλο χρονικό διάστημα που έχει διαρρεύσει από την άσκηση ποινικής διώξεως (21-9-2012 χωρίς η ανωτέρω υπάλληλος να έχει κληθεί να απολογηθεί, καθώς και η αβεβαιότητα ως προς τον χρόνο της αμετάκλητης περαιώσεως της όλης διαδικασίας, η οποία θα έπρεπε, πάντως, να περαιωθεί μέσα σε εύλογο χρόνο, , δικαιολογεί την παραδοχή ότι η αναστολή των αποτελεσμάτων της παραιτήσεως οδηγεί σε υπέρμετρο περιορισμό της βουλήσεως του υπαλλήλου, η οποία τελεί υπό την εγγύηση του άρθρου 5 του Συντάγματος, ως εκδήλωση του δικαιώματος στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, ενόψει και της αρχής της αναλογικότητας,

Ενόψει την ανωτέρω, στην προκειμένη περίπτωση η Διοίκηση (το ΙΚΑ- ΕΤΑΜ) δεν είναι μεν υποχρεωμένη, αλλά και δεν κωλύεται, εκτιμώντας τα ανωτέρω περιστατικά και όσα άλλα τυχόν διαθέτει στο φάκελο της υπαλλήλου Τ.Δ., σε συνδυασμό με το δημόσιο συμφέρον, να εξετάσει την περίπτωση αποδοχής της παραίτησης της ανωτέρω υπαλλήλου, χωρίς να αναμείνει την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής διώξεως, που έχει ασκηθεί κατ' αυτής.

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ενόψει των διδομένων περιστατικών της συγκεκριμένης περίπτωσης, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δεν κωλύεται από τη διάταξη του άρθρου 148 παρ. 2 του Υ. Κ. να εξετάσει την περίπτωση

αποδοχής της αίτησης παραίτησης του υπαλλήλου Τ.Δ., χωρίς να αναμένει την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής δίωξης, που έχει ασκηθεί εναντίον της.

Η Γνωμοδοτούσα

ΣΟΦΙΑ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ - ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.
Σοφία Αναγνωστόυ-Παναχράντου

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.